



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 327/2013-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. augusta 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti M. Č., B., zastúpeného advokátom JUDr. I. P., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C/72/2001, za účasti Okresného súdu Bratislava I, takto

### **r o z h o d o l :**

1. Základné právo M. Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C/72/2001 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C/72/2001 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. M. Č. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 6 000 € (slovom šesťtisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť M. Č. trovy konania v sume 331,13 € (slovom tristotridsaťjeden eur a trinásť centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. I. P., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 327/2013 zo 6. júna 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. Č. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C/72/2001 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 25. mája 2001 okresnému súdu žalobu „o zaplataenie nevyplatennej časti mzdy“.

Sťažovateľ uviedol, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo konanie v jeho právnej veci právoplatne skončené.

Sťažovateľ v nadväznosti na to navrhuje, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zároveň navrhuje prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Napokon sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € a úhrady trov konania.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3504/2013 (doručeným ústavnému súdu 8. júla 2013), v ktorom sa okrem iného uvádza:

*„Nakoľko ako podpredsedníčke Okresného súdu Bratislava I mi neprináleží posudzovať zákonnosť zvoleného postupu súdu a povahu jednotlivých jeho úkonov, ako ani usmerňovať zákonného sudcu, akým spôsobom má v súdnom konaní postupovať, posudzovala som postup súdu a jednotlivé jeho úkony iba z hľadiska ich plynulosti.*

*... musím konštatovať, že konanie v predmetnej veci bolo poznačené prietahmi, aktuálne však súd vo veci plynulo bezprietahovo koná. Mám zároveň za to, že ku vzniku prietáhov v konaní zo strany tunajšieho súdu došlo z objektívnych dôvodov, a to najmä z dôvodu nadmernej zaťaženia sudcov, vyšších súdnych úradníkov občianskoprávneho úseku Okresného súdu Bratislava I a vysokého počtu pridelených vecí súdneho oddelenia 10 C.*

*Subjektívne zavinenie zákonnej sudkyne, vyššieho súdneho úradníka, prípadne iných zamestnancov súdu v tomto prípade zistené nebolo.*

*Zákonná sudkyňa JUDr. D. K. vo svojom vyjadrení k predloženej ústavnej sťažnosti sťažovateľa zároveň uviedla, že vo veci nebolo možné konať bez zbytočných prietáhov vzhľadom na počet vecí v pridelenom oddelení 10 C, ako aj na skutočnosť, že v oddelení 10 C boli časté personálne zmeny týkajúce sa vyšších súdnych úradníkov a asistentov, čo malo tiež vplyv na plynulosť konania.“*

Súčasťou vyjadrenia okresného súdu k sťažnosti bol aj tento prehľad dosiaľ vykonaných procesných úkonov priebehu napadnutého konania:

*„Dňa 25. 5. 2001 žalobný návrh doručený tunajšiemu súdu, veci pridelená spisová značka 10 C 72/2001.*

*Dňa 11. 6. 2001 pokyn zákonnej sudkyne na ďalší postup vo veci, dňa 9. 7. 2001 navrhovateľ vyzvaný na úhradu súdneho poplatku za podaný návrh, tento dňa 16. 7. 2001 uhradený.*

*Dňa 9. 10. 2001 vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 29. 5. 2002, odporca zároveň vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobnému návrhu a zaslanie relevantnej dokumentácie. Vo veci vzhľadom na pridelený počet vecí nebolo možné nariadiť termín pojednávania skôr.*

*Dňa 29. 5. 2002 sa vo veci konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na deň 18. 9. 2002.*

*Dňa 18. 9. 2002 sa vo veci konalo pojednávanie, ktoré za účelom mimosúdneho rokovania odročené na termín 11. 12. 2002.*

*Dňa 11. 12. 2002 sa vo veci konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania.*

*Dňa 18. 3. 2004 vo veci uznesením nariadené znalecké dokazovanie, za znalca ustanovený Ing. J. P.*

*Dňa 15. 6. 2004 na súd doručené podanie navrhovateľa spolu so žiadosťou o odpustenie súdnych poplatkov.*

*Dňa 21. 10. 2004 vydané opravné uznesenie k uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania, výzva súdu adresovaná navrhovateľovi na zdokladovanie jeho majetkových pomerov.*

*Dňa 23. 12. 2004 navrhovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.*

*Dňa 11. 4. 2005 súdny spis doručený ustanovenému súdnemu znalcovi.*

*Dňa 9. 5. 2005 ustanovený znalec vrátil spisový materiál s odôvodnením, že z časového hľadiska nie je možné posudok vypracovať.*

*Dňa 10. 6. 2005 pokyn vyššieho súdneho úradníka na zaslanie výzvy ustanovenému znalcovi, aby tento zdokladoval a preukázal svoju zaneprázdnenosť, dňa 7. 7. 2005 doručené podanie ustanoveného znalca.*

*Dňa 16. 11. 2005 súd uznesením za znalca ustanovil Ing. L. K., súdny spis mu bol zaslaný dňa 9. 12. 2005.*

*Dňa 1. 6. 2010 úradný záznam súdnej tajomníčky o tom, že znalec Ing. L. K. bol vyzvaný na vrátenie súdneho spisu.*

*Dňa 18. 6. 2010 súdny spis vrátený tunajšiemu súdu.*

*Dňa 22. 6. 2010 súd uznesením za znalca ustanovil Ing. E. L., súdny spis jej bol zaslaný po právoplatnosti uznesenia dňa 2. 8. 2010.*

*Dňa 9. 9. 2010 ustanovená znalkyňa prípisom požiadala súd o zaslanie preddavku na znalecké dokazovanie.*

*Dňa 2. 11. 2010 doručené podanie ust. znalkyne, oznámenie o tom, že posudok nie je možné vyhotoviť bez potrebnej dokumentácie + uplatnenie si vynaložených výdavkov, znalečného.*

*Dňa 8. 4. 2011 uznesenie súdu o znaleckej odmene ust. znalkyne.*

*Dňa 25. 7. 2011 vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 16. 11. 2011.*

*Dňa 16. 11. 2011 sa vo veci konalo pojednávanie, toto odročené na deň 14. 12. 2011.*

*Dňa 14. 12. 2011 pojednávanie odročené na deň 23. 4. 2012.*

*Dňa 23. 4. 2012 sa vo veci konalo pojednávanie, toto odročené na neurčito z dôvodu zváženia opätovného nariadenia znaleckého dokazovania.*

*Dňa 5. 6. 2012 výzva súdu adresovaná účastníkom na zaslanie otázok, ktoré majú byť položené ust. znalcovi.*

*Dňa 25. 9. 2012 navrhovateľ doručil do súdneho spisu návrh na zmenu návrhu.*

*Dňa 4. 10. 2012 výzva súdu adresovaná navrhovateľovi, dňa 17. 10. 2012 od navrhovateľa doručená odpoveď.*

*Dňa 18. 10. 2012 úradný záznam vyššej súdnej úradníčky, uznesením pripustená zmena žalobného návrhu, opätovné nariadenie znaleckého dokazovania.*

*Dňa 15. 11. 2012 súd uznesením priznal ust. znalkyni preddavok na znalečné vo výške 500,- Eur.*

*Dňa 28. 2. 2013 ust. znalkyňa doručila súdny spis spolu s vyhotoveným znaleckým posudkom a vyúčtovaním si znalečného.*

*Dňa 12. 3. 2013 znalecký posudok doručovaný, spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu účastníkom.*

*Dňa 25. 3. 2013 doručené vyjadrenie navrhovateľa, dňa 4. 4. 2013 doručené vyjadrenie odporcu.*

*Dňa 24. 4. 2013 súd uznesením vyzval navrhovateľa na odstránenie väd zmeny žaloby, uznesením rozhodnuté o priznaní znaleckej odmeny ust. znalkyni.*

*Dňa 22. 5. 2013 výzva súdu adresovaná odporcovi na vyjadrenie ne/súhlasu s čiastočným späťvzatím žalobného návrhu.“*

K vyjadreniu okresného súdu sťažovateľ zaujal stanovisko podaním (doručeným ústavnému súdu 22. júla 2013), v ktorom okrem iného uviedol:

*„Máme za to, že vec je dostatočne objasnená v podanom návrhu, ako aj vo vyjadrení sa k sťažnosti podaného Okresným súdom Bratislava I zo dňa 1. 7. 2013, nakoľko Okresný súd Bratislava I v uvedenom stanovisku potvrdil opodstatnenosť podanej sťažnosti a ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemáme.“*

Obsah súvisiaceho spisu okresného súdu potvrdzuje úkony uvedené v jeho vyjadrení z 1. júla 2013, ktoré ústavný súd považuje za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Sťažovateľ zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety

OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Súdca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, a z § 119 ods. 4 OSP, ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, kedy bude konať nové pojednávanie a dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že spory o náhradu nevyplatených mzdových nárokov tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a nemožno ich po právnej ani skutkovej stránke hodnotiť ako zložité. Uvedený názor sa podľa názoru ústavného súdu v plnom rozsahu vzťahuje aj na konanie napadnuté sťažnosťou, pričom ústavný súd poznamenáva, že na zložitost' veci nepoukázal ani okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti. V okolnostiach prípadu treba mať navyše na zreteli aj to, že predmetom preskúmaného konania je existenčná vec, ktorej povaha vyžaduje osobitnú pozornosť venovanú efektívnemu a rýchlemu postupu súdu, aby bol naplnený účel súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 6 a § 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň fyzická osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04, II. ÚS 35/07).

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania je druhým kritériom pri posudzovaní, či v napadnutom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by mali byť pripísané na ťarchu sťažovateľa v súvislosti s doterajšou dĺžkou napadnutého konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého uplatnením ústavný súd zisťoval, či mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom v preskúmanom konaní, bol postup okresného súdu. Predmetom tohto konania je rozhodovanie o nároku na náhradu mzdy uplatnenej sťažovateľom ešte v roku 2001.

Ústavný súd v priebehu napadnutého konania zistil jedno obdobie dlhodobej nečinnosti okresného súdu, a to od 9. decembra 2005 (súdny spis bol odoslaný ustanovenému súdnemu znalcovi) do 1. júna 2010 (okresný súd vyzval ustanoveného súdneho znalca na vrátenie zapožičaného súdneho spisu).

Ústavný súd v súvislosti s uvedeným zdôrazňuje, že napriek tomu, že na vypracovanie a predloženie znaleckého posudku bola určená lehota 60 dní od doručenia súdneho spisu, okresný súd bez akéhokoľvek relevantného dôvodu zostal nečinný v rozsahu takmer 4 a pol roka.

Ústavný súd ďalej konštatuje, že do roku 2010 boli v rámci znaleckého dokazovania okresným súdom ustanovení dvaja znalci na vypracovanie a predloženie znaleckého posudku; prvý uznesením okresného súdu z 18. marca 2004 a druhý uznesením okresného súdu zo 16. novembra 2005.

Napriek tomu, že na vypracovanie a predloženie znaleckého posudku bola určená lehota 60 dní od doručenia súdneho spisu, ktorá bez ospravedlniteľného dôvodu nebola znalcami dodržaná, okresný súd ani v jednom prípade nevyužil voči znalcom poriadkové opatrenie v zmysle § 53 OSP, čo je potrebné vyhodnotiť ako neefektívnosť a nesústreďenosť jeho postupu v napadnutom konaní.

V súvislosti s uvedeným ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre (napr. II. ÚS 311/06, IV. ÚS 279/08) už uviedol, že všeobecný súd vzhľadom na jeho povinnosť organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby čo najskôr odstránil tento stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie, zodpovedá za adekvátne a účelné využitie procesných prostriedkov, ktoré mu na tento účel zveruje (vrátane poriadkových opatrení v zmysle § 53 OSP), aj vo vzťahu k súdnemu znalcovi. Všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu znalca pri vypracovaní znaleckého posudku.

Ústavný súd nemohol akceptovať argumenty uvedené vo vyjadrení okresného súdu k sťažnosti (nadmerná zaťaženosť sudcov a vyšších súdnych úradníkov, vysoký počet pridelených vecí, časté personálne zmeny), keď vo svojej predchádzajúcej stabilizovanej judikatúre (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06) už uviedol, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

S poukazom na uvedené ústavný súd v súlade s predchádzajúcou judikatúrou považuje z ústavnoprávneho hľadiska za neprijateľné, aby právna neistota v napadnutom konaní (najmä s prihliadnutím na jeho povahu – mzdový nárok) nebola odstránená ani po uplynutí viac ako 12 rokov od jeho začatia (m. m. napr. IV. ÚS 160/03, IV. ÚS 260/04)

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C/72/2001 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

#### IV.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza s'ťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti, keď okrem iného poukázal na pocit právnej neistoty vyplývajúci z nečinnosti okresného súdu.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 10 C/72/2001, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, najmä povahu prerokúvanej veci a jej význam pre účastníka konania, ale aj skutočnosť, že toto konanie nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považuje priznanie sumy 6 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní o jeho sťažnosti advokátom JUDr. I. P. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2012, ktorá bola 781 €.

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 130,16 €, t. j. spolu 260,32 €, čo spolu s režijným paušálom 2 x 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 275,94 €. Keďže advokát je platcom dane z pridanej hodnoty [ďalej len „DPH“ (na základe predloženej fotokópie osvedčenia o registrácii pre DPH)], uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli priznané v celkovej sume 331,13 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. augusta 2013